

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง
Development of Reading for Main Idea Skills by Using Exercises Packages
for Mathayomsuksa 2 Students of Tassabalwangsaphung 2 Banbungsalai School,
Education Division Wangsaphung

ต้นตระกูล บุญเกาะ^{1*} มาริยา เถาอินปาก² ศิริสุดา ธนาวณิชกุล²

E-mail: Tontrakool2705@gmail.com, mariya842@gmail.com, Sirisuda.tha@lru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะ จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ E_1/E_2 และสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.65/84.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: อ่านจับใจความ ชุดฝึกทักษะ

Abstract

The purposes of this research were 1) to create and develop of the exercises packages for Development of reading for main idea skills for Mathayomsuksa 2 students to reach the efficiency criteria of 80/80 2) to compare the students' learning achievement between pre-test and post-test for development of reading for main idea skills by using the exercises packages for Mathayomsuksa 2 students of Tassabalwangsaphung 2 Banbungsalai school, Education Division Wangsaphung. The target audience were selected by purposive sampling totaling 20 students in Mathayomsuksa 2/1 of Tassabalwangsaphung 2 Banbungsalai School, Education Division Wangsaphung who were studying in the first semester of academic year 2021. The research instruments contained 3 types: 1) 5 sets of exercises packages 2) 5 lesson plans 3) 20 items of multiple 4 choices objective test. The data obtained were analyzed by using mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), efficiency E_1/E_2 and dependent sample t-test.

Research finding were as follow:

1. The exercises packages for development of reading for main idea skills for Mathayomsuksa 2 students of Tassabalwangsaphung 2 Banbungsalai school, Education Division Wangsaphung had efficiency in $E_1/E_2 = 85.65/84.25$ that according to the specified criteria of 80/80
2. The students' learning achievement for pre-test and post-test were significantly higher than pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: reading for main idea skills and exercises packages

¹ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่งของมนุษย์ เพราะเรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ซึ่งประเทศไทยเป็นชาติหนึ่งที่มีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง ภาษาไทยของเรานั้นนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้วยังเป็นภาษาประจำชาติเป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าให้เกิดการเรียนรู้ และวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล ภาษาจึงนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ของมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วมนุษย์ไม่สามารถรวมกันได้ และติดต่อสื่อสารกันไม่ได้ (วรรณิ โสมประยูร, 2553)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 1 ใน 8 กลุ่ม ซึ่งกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาซึ่งแบ่งเป็น 5 สาระดังนี้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟังการดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ย่อมเป็นการย้ำถึงความสำคัญของภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ภาษาไทยจึงเป็นวิชาทักษะที่ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด และแสดงความคิดออกมาเป็นภาษาความคิดกับภาษา จึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ได้ การที่ผู้เรียนจะเกิดความคิดได้นั้นต้องอาศัยประสบการณ์และกิจกรรมที่จัดให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ยิ่งว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้ามาก และเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจงานมากขึ้น จนสภาพของสังคม กลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information society) ไปแล้ว เนื้อหาสาระทางวิชาการเป็นอันมาก รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่าน จึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ไม่สามารถทดแทนการอ่านได้ ตรงกันข้ามคนยุคนี้กลับจะต้องอ่านเพิ่มขึ้นเสียอีก ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่าน กล่าวคือ ต้องอ่านได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อแสวงหาความรู้ทั้งหลาย จนสามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น ได้ทัน (วรรณิ โสมประยูร, 2553) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่า เรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และความหมายว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญส่วนใหญ่ จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่นำอ่าน (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2545) การอ่านจับใจความสำคัญมีคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ควรได้รับการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่ถูกต้อง สอดคล้องกับ เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความถือเป็นเรื่องสำคัญของการอ่าน ไม่เพียงแต่เฉพาะอ่านออกหรืออ่านได้เท่านั้น แต่ต้องสามารถบอกได้ คิดได้ ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร ผู้เขียนต้องการบอกอะไรแก่ผู้อ่าน การอ่านจับใจความที่ได้ผลดี จะช่วยให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการเรียน การฝึกฝนการอ่านจับใจความอยู่เสมอ จะทำให้ผู้อ่านอ่านหนังสือเป็น และสอดคล้องกับแนวคิดของ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสารณู (2547) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ในสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ความรู้และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ของผู้คนในสังคม นอกจากนี้การอ่านยังสามารถพัฒนาบุคลิกภาพชีวิตให้ดีขึ้นอีกด้วย ผู้รับสารจะได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารจากที่ผู้ส่งสารส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องที่อ่านได้ก็คือการจับใจความ ดังนั้นการจับใจความจึงเป็นทักษะสำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่างๆ ได้ จึงนับได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่นำไปสู่การพัฒนาอาชีพและการศึกษาต่อไป

จากการศึกษาผลการทดสอบระดับชาติพื้นฐาน (O - NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง วิชาภาษาไทย ในระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.65 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.29 สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ โดยต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป (โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่, 2563) และจากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 ที่โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ผู้วิจัยได้ค้นพบปัญหาจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

อาทิ การให้นักเรียนทำแบบทดสอบด้านการอ่านจับใจความสำคัญ การตรวจสอบงานภาระงานของนักเรียน การทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะการอ่าน ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือ การอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ กล่าวคือ นักเรียนจับใจความสำคัญจากเนื้อหาที่อ่านไม่ได้ ตอบไม่ตรงคำถามหรือประเด็นสำคัญ ส่งผลให้ไม่เข้าใจในเนื้อความที่นักเรียนเขียนตอบ การอ่านจับใจความสำคัญนับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างมากและควรได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการพัฒนาการสอนเพื่อส่งเสริม การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทำอย่างไรผู้เรียนจึงจะเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ซึ่งปัจจุบันมีนวัตกรรมการสอนมากมายที่พัฒนาทักษะทางภาษาไทย ซึ่งชุดฝึกทักษะ ก็ถือเป็นสื่อหรือนวัตกรรมอีกประเภทหนึ่งที่สามารถใช้พัฒนาทักษะทางภาษาไทยของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่สาลี รักสุทธิ (2553) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะ หมายถึงชุดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างถี่ถ้วน เพื่อความรู้ ความเข้าใจ และเป็นการเพิ่มทักษะความชำนาญให้แก่ผู้เรียน ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ตามที่วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกทักษะว่าชุดฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะหลายๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น ตามที่ฉลวย แสนคำหล่อ (2548) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะไว้ ดังนี้ 1) ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ 2) เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู 3) เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย 4) แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเด็ก 5) จะช่วยเสริมทักษะให้คงอยู่ได้นาน 6) เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง 7) แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ 8) ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียนช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันที 9) ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่ 10) แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอนการเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะ และช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจจะทำวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และนักเรียนจะได้รับประโยชน์ในการอ่านอย่างเต็มที่ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุงให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

วิธีดำเนินการวิจัย

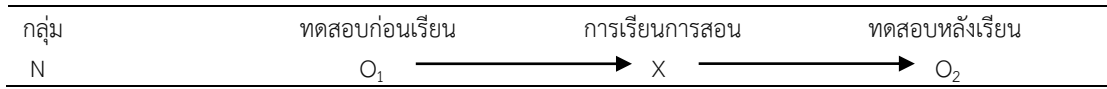
1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง โดยใช้แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง

(Quasi – experimental design) แบบ กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design) (ภัทรพร เกษสังข์, 2559)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 5 ชุด ได้แก่

- 1) ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ
- 2) ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่อง อ่านจับใจความสำคัญจากบทความและข่าว
- 3) ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง อ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน
- 4) ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่อง อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น
- 5) ชุดฝึกทักษะที่ 5 เรื่อง อ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดี

3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 5 แผน ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องหลักการอ่านจับใจความสำคัญ
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องอ่านจับใจความสำคัญจากบทความและข่าว
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดี

3.1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ แบบปรนัย

4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แนวการสอน หนังสือเรียน หนังสือประกอบ งานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.2.2 วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2.3 ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกทักษะ

3.2.4 ออกแบบการสร้างชุดฝึกทักษะ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามตัวชี้วัดของเนื้อหาที่ต้องการพัฒนา เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

3.2.5 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด ชุดละ 1 ชั่วโมง

3.2.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

3.2.7 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา และด้านเนื้อหาภาษาไทย ตรวจสอบเพื่อปรับปรุง

3.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ไปปรับแก้ตามผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เพื่อจัดทำแบบสมบูรณ์ก่อนทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมาย

3.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมาย

3.2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อคำถามเดียวกันแต่สลับลำดับข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยปฏิบัติขั้นตอน ดังนี้

4.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre – test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วรวบรวมผลเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการสอนนักเรียนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งหมด 5 ชั่วโมง และบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและเก็บคะแนนจากการให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.3 เมื่อดำเนินการสอนครบทั้ง 5 แผนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post – test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre – test) และหลังการทดลอง (post – test) ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน (t – test for Dependent sample)

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 85.65/84.25$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 1 ผลประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไส่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	1,713	85.65	3.41	85.65
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	337	16.85	1.63	84.25
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 85.63/84.20				

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ มีคะแนนกระบวนการ/คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน $E_1/E_2 = 85.65/84.25$ แสดงให้เห็นว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไส่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุงโดยใช้การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน (t – test for Dependent sample)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไส่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	p-values
ก่อนเรียน	20	10.95	2.762	-19.222*	.00
หลังเรียน	20	16.85	3.407		

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.95 ($\bar{X}=10.95$, S.D. = 2.762) ส่วนค่าเฉลี่ย

หลังเรียนเท่ากับ 16.85 ($\bar{X}=16.85$, S.D. = 3.407) แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านป่าไผ่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุงพบว่า มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 85.65/84.25$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกทักษะ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีค่านำคำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับครู คำนแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาที่ชัดเจน และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการใช้ชุดฝึกทักษะ และยังมีการประกอบที่มีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื้อหาในชุดฝึกทักษะแต่ละเล่มได้ออกแบบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน ซึ่งจะก่อให้เกิดความท้าทายและอยากจะมีปฏิบัตินี้ในเล่มต่อไป ซึ่งในการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจาก ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาค่า IOC ของชุดฝึกทักษะ มีการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ ตลอดจนศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ โดยนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับคุณธิ์ สินธพานนท์ (2553) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะหมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อเป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลายๆ รูปแบบ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ สอดคล้องกับพรชัย ผาดโรสง (2545) กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกทักษะว่าชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเอง ช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ด้านทักษะเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับฉลุย แสนคำหล่อ (2548) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะไว้ ดังนี้ 1) ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ 2) เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู 3) เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย 4) แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเด็ก 5) จะช่วยเสริมทักษะให้คงอยู่ได้นาน 6) เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง 7) แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ 8) ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียนช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้ง 9) ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่ 10) แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอนการเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะ และช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณี นางแย้ม และบัญญัติ ชำนาญกิจ (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนและก่อนเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 89.30/87.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความ มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ กรปภา ผลสัมพันธ์ (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องการวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียน การสอนเขียน 2) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน 3) เพื่อทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการสรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้ค่าที่มีปัญหาด้านการเขียนสำหรับนักเรียน จำนวน 70 ค่า 2) การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.20) และประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน 73.57/77.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนโดยใช้ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความคิดเห็นกับชุดฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.10) และสอดคล้องกับปิยาภรณ์ วันมี (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ เพื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อ ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.59/82.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากการพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมกับการอ่านจับใจความสำคัญ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน ซึ่งแบบทดสอบที่ได้จัดทำขึ้นนี้ ได้รับการพิจารณา และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำแนะนำแนวทางในการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนในการวัดผลประเมินผลให้มีความเหมาะสม จากการที่ผู้วิจัยได้คำนึงถึงขั้นตอนในการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งหลังจากที่จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนแล้ว ได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ทั้งค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ข้อสอบที่มีผลการตรวจคุณภาพอยู่ในระดับพอเหมาะกับผู้เรียน จึงสามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของอนูวัติ คุณแก้ว (2558) กล่าวว่า การวัดผลเป็นผลที่เกิดจากการนำเครื่องมือไปทดสอบกับผู้สอบ แล้วกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด การวัดผลการศึกษาก็หมายถึง การนำเครื่องมือทางการศึกษาไปทดสอบกับผู้เรียน หรือผู้สอบ แล้วจะเกิดผลที่เป็นปริมาณหรือสัญลักษณ์แทนสิ่งที่วัด เช่น การใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับสมนึก ภัททิยธนี (2551) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับราตรี นันทสุนทร (2557) ได้กล่าวถึง หลักการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา ไว้ดังนี้ 1) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรปรับปรุงการเรียนการสอน มากกว่าการตัดสินได้หรือตก 2) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงประสบการณ์และลักษณะของผู้เรียนโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ควรคำนึงถึงนักเรียนที่อยู่ในวัยเด็กที่มีพัฒนาการในด้านร่างกายและจิตใจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว 3) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน และการจัดดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละระดับ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรดำเนินการอย่างมีระบบ และผสมผสาน กับการสอน 5) การประเมินผลการเรียนรู้ ควรประเมินให้รอบด้านทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม และทักษะในการปฏิบัติโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ควรเน้นการพัฒนาของนักเรียนทุกด้านทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเป็นพิเศษ 6) การประเมินผลการเรียนรู้ คนมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา 7) การประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนควรบอกแนวการประเมินและเกณฑ์การตัดสิน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติเพื่อบรรลุซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุด ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า และยังสอดคล้องกับ ราตรี นันทสุนทร (2557) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลไว้ว่า เราทราบแล้วว่าบทบาทที่สำคัญของโรงเรียนก็คือ การช่วยทำให้การเรียนเป็นเรื่องที่ง่ายสำหรับนักเรียน เราต้องการให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ในตัวนักเรียนที่มีส่วนร่วมโดย ทั่วไปสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ วิธีการที่จะช่วยนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว คือ การสอนการวัดและประเมินผลจะเป็นวิธีพิจารณาว่าการสอนของครูนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และผลจากการวัดการประเมินก็จะให้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น เราจะเห็นว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนมีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1. ประโยชน์ต่อครู 1) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเบื้องต้นของนักเรียนแก่ครู 2) ช่วยให้ครูสามารถกำหนดและปรับปรุงจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น 3) ช่วยให้ครูทราบว่าตนเองได้ทำการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายต่างๆ เหล่านี้ได้มากน้อยเพียงใด 4) ช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเทคนิคการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อนึ่งความพร้อมในการเรียนของนักเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการสอนของครู การสอนของครูจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการที่ครูทราบว่า นักเรียนอยู่ในระดับไหน และควรเริ่มต้นการสอนจากระดับนั้น และครูควรได้กะประมาณสมรรถภาพ (Capacity) ในการเรียนของนักเรียนในชั้น และพื้นความรู้เกี่ยวกับนักเรียนมีอยู่ด้วย เรามีวิธีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเบื้องต้น (Entry behavior) ของนักเรียนได้หลายวิธี อาทิ เช่น แบบทดสอบความถนัดจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเร็วและความแข็งขันในการเรียนของนักเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเก่งและความอ่อนในเนื้อหาวิชาที่เรียน นอกจากนี้

ความรู้ที่ได้จากครูคนก่อนก่อนก็จะช่วยในการพิจารณาพฤติกรรมเบื้องต้นของนักเรียนได้อย่างดี 2. ประโยชน์ต่อนักเรียน 1) ช่วยให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย และความต้องการของครูได้อย่างถูกต้อง 2) เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน 3) ช่วยให้มีนิสัยในการเรียนที่ดีขึ้น 4) ช่วยให้ทราบว่าตนเองเก่งและอ่อนในวิชาอะไร โดยทั่วไปครูควรจะต้องแจ้งจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนให้นักเรียนทราบล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้เด็กมีความเข้าใจถึงความต้องการของวิชาที่จะเรียนได้อย่างถูกต้อง และนอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนทราบว่าหัวข้อเนื้อหาตอนใดมีความสำคัญมากน้อยอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่เราต้องการได้การกระทำเช่นนี้ มักมีคุณวิญญูว่าเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้ความลับของครูเพราะว่านักเรียนจะพยายามเรียนแต่หัวข้อที่สำคัญเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เด็กเก่งข้อสอบได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการที่นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างแจ่มแจ้งนั้นย่อมให้ผลดีมากกว่าผลเสีย และยังเป็นสิ่งที่น่าสนใจให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้ามากยิ่งขึ้น อนึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนย่อยๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น บางเนื้อหาวิชาครูพยายามอธิบายเท่าไรก็ตามนักเรียนก็ยังไม่เข้าใจ แต่พอหลังจากการทดสอบในเนื้อหาวิชานั้นแล้วช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดีขึ้นก็มีจำนวนมาก จะมีครูบางคนกล่าวว่า “การทดสอบจัดเป็นวิธีสอนอย่างหนึ่งด้วยเหมือนกัน” การทดสอบแต่ละครั้งครูควรคืนกระดาษคำตอบให้แก่เด็กซึ่งจะช่วยให้นักเรียนแต่ละคนทราบว่าตนเองเก่งและอ่อนในเนื้อหาวิชาอะไรบ้างเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงการเรียนของตนให้ดีขึ้นในอนาคตต่อไป 3. ประโยชน์ต่อการแนะแนว เราทราบแล้วว่า นักเรียนส่วนมากต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ การศึกษาต่อและปัญหาส่วนตัวอยู่เสมอ การที่นักเรียนจะตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้นที่ถูกต้องด้วยตนเอง โรงเรียนมีส่วนช่วยให้ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ด้วยการแนะแนว การวัดทัศนคติ ความสนใจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความถนัดต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ครูแนะแนวสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น 4. ประโยชน์ต่อการบริหารการตัดสินใจในการบริหารทางการศึกษาในทุกๆระดับ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากการวัดและการประเมินผลอยู่เสมอ อาทิ การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ การจัดแบ่งประเภท และการสับเปลี่ยนโยกย้าย การรับสมัครนักเรียนเข้าเรียน การปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงาน ตลอดจนการให้ความดีความชอบแก่ผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น 5. ประโยชน์ต่อการวิจัย การแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอน การแนะแนว และการบริหารการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการวิจัย การวัดเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการวิจัยที่ช่วยให้ผลการวิจัยได้ผล สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสอน การแนะแนว และการบริหารการศึกษาได้

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ พุ่มบุญนาถ (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศ จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ขาดทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน และ 2) เพื่อหาความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนในการการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศก่อนและหลังจากการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนมากกว่าก่อนในข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ ภูมิพัฒน์ ธนัญญาอิมเมซ (2558) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.19/88.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.73) และสอดคล้องกับ นางเยาว์ ทองกำเนิด (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ประกอบด้วยแบบฝึกย่อย 5 แบบฝึกและมีประสิทธิภาพ 82.42/83.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง มีระดับสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมาเป็นชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 ที่ว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุงให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล วังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ระบุว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาค่าใช้จ่ายในการใช้ชุดฝึกทักษะให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ เพื่อให้ผู้สอนทราบรายละเอียดและขั้นตอนการใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อให้ชุดฝึกทักษะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
 2. ควรวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของนักเรียนก่อนนำไปใช้ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความต้องการที่จะใช้ชุดฝึกทักษะมากน้อยเพียงใด หรือควรออกแบบชุดฝึกทักษะเช่นใดเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน
 3. ควรจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนก่อนนำไปใช้ ไม่ให้บกพร่องตกหล่น
- ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่นๆ เพื่อเก็บข้อมูลและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ที่ได้หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะ
 2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมอื่นๆ เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนสำเร็จรูป สื่อประสม ฯลฯ มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกับนวัตกรรมอื่นๆ เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนสำเร็จรูป สื่อประสม ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- กรปภา ผลสัมพันธ์. (2558). การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คมกฤษ พุ่มบุญนาค. (2555). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมาคมป่าไม้แห่งประเทศไทยอุทิศ จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านจับใจความสำคัญค่าประพันธ์ประเภทกลอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบายน อิมสาราญ. (2547). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ฉลวย แสนคำหล่อ. (2548). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บันลือ พุกชะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พรชัย ผาดไธสง. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องฝึกบู้ประกอบการสอนภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ภูมิพัฒน์ ธนัญญาอิตม์เดช. (2558). การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราตรี นันทสุนกข์. (2557). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านป่าไผ่. (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O -NET). เลย: กองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม: ประสานการพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำลี รักสุทธี. (2553). การจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนและแผนประกอบสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน. นนทบุรี: พิมพ์การพิมพ์.
- สุนันท์ สีนธพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคโนโลยีประดิษฐ์.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2558). การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี นางแย้ม และบัญญัติ ชำนาญกิจ. (2556). การพัฒนาชุดฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). ภาษาไทย ป.6. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.